

med Rigsdagen vil beskæftige sig. Naar jeg dog ikke har forelagt Forslag herom i denne Samling, er det af den almindelige Grund, at der i denne Samling overhovedet ikke har været forelagt nye Lønningslove ud over, hvad der er knyttet til Opprettelsen af det nye Handelsministerium, og hvad der er fremsat som Følge af Vedtagelsen af Retsreformen. Som jeg ved en anden Lejlighed har meddelt, ligger der i Kultusministeriet for mig en hel Række Forslag til Lønningslove, en 10—12 Stykker, delvis udarbejdede af de paagældende Institutioner og sikkert velmotiverede — motiverede dels ved Hensynet til allerede vedtagne Love og deraf følgende Lønforbedring for andre Embedsmænd i tilsvarende Stillinger og motiverede dels ved den almindelige Fordyrelse af Livet, siden der sidst blev vedtaget en Lønningslov for den paagældende Institution. Der er Forslag fra Universitetet, fra polyteknisk Lærestanstalt, fra Seminarierne o. s. v., o. s. v., der naturligvis tilsammen ville tælle ret højt op. Jeg har ikke ment ud af denne Række Forslag — og vel motiverede Forslag — til Lønningslove at kunne med Nytte udtage et enkelt til Fremsættelse i denne Samling. Kun en eneste Lønningslov har jeg ment at kunne fremsætte, da den synes mig ganske nøje knyttet til den i Fjor vedtagne Lærerlønningsslov og kun omfatter 3 Personer og derfor kun drejer sig om et meget ringe Beløb, men jeg har i øvrigt ikke set noget til dette Forslag senere. Jeg mente altsaa ikke at kunne tage en enkelt Lov frem i Aar, i dette Tilfælde var det ogsaa under et vist Hensyn til, at den færøske Lærerlønningsslov uomtvistelig er den yngste af dem, der banke paa, eftersom den, som nævnt, er af 7. Marts 1902.

Men — det vil jeg gentage — trods sin unge Alder er den meget egnet til Revision, og jeg giver den ærede Forslagsstiller ganske Ret i, at den ingenlunde er tidssvarende. Forholdene paa Færøerne have i de senere Aar været i betydelig Udvikling med deraf følgende højere Lønninger i forskellige Forhold og større Krav, saa at Lærerlønningerne ikke mere staa i passende Forhold til, hvad der ellers bydes, og derfor kun i ringe Grad friste unge Mænd, naar de skulle vælge sig en Levevej. Tilgangen af Lærlinge paa Seminarierne kan derfor for Tiden ikke dække Afgangen blandt Lærerpersonalet, og man har i de sidste Aar flere Gange maattet hjælpe sig med at ansætte ueksaminerede Folk.

Medens jeg saaledes ganske kan tiltræde Tanken om, at de færøske Lærerlønninger høre til dem, der i første Række skulle frem, naar vi igen tage fat paa Lønningslove, vil det naturligvis blive Genstand først for Ministeriets Overvejelse og dernæst for Rigsdagens Behandling og Beslutning, om det her foreliggende, af Lagtinget vedtagne Forslag netop paa alle Punkter har truffet det rette og rimelige og det, som vil kunne blive accepteret her. I den Henseende har jeg mine Tvivl overfor Punkter hist og her. Det gælder naturligvis for enhver Lønningslov, at den maa staa i et vist Forhold til lignende Love i samme Tidsrum, give en forholdsvis lignende Lønforhøjelse som den, der allerede er tilstaaet eller samtidig foreslaas for andre, hverken en uforholdsmæssig højere eller en uforholdsmæssig lavere. Jeg tør derfor ikke sige, om jeg havde ment med Nytte i denne Samling at kunne fremsætte Forslag til ny Lønningslov for de færøske Lærere, at det da vilde være blevet uforandret som det her foreliggende. Af Hensyn til den formentlig kommende Udvalgsbehandling skal jeg nævne et Par af de Ændringer i det bestaaende, som dette Forslag vil medføre, hvilket i øvrigt den ærede Forslagsstiller ogsaa var inde paa. Indtil 1902 lønnedes Førstelæreren i Thorshavn med 900 Kr., fri Bolig og Brændsel, hvilket blev anslaaet til 400 Kr., i alt var den højeste Løn altsaa 1,300 Kr. Ved Lønningsloven af 1902 fik Førstelæreren en Begyndelsesløn af 1,300 Kr. stigende til 1,900 Kr., saaledes at Kommunen betalte det første Lønningstillæg, altsaa lønede ham med indtil 1,500 Kr., medens Statens Part, naar han havde naaet det højeste Lønningstrin, var 400 Kr. For Bolig fradrages ham 250 Kr. ligesom ogsaa her foreslaaet. Nu foreslaas der en Begyndelsesløn af 1,600 Kr., altsaa af Kommunen 100 Kr. mere end den Maksimumsløn, Thorshavns Kommune nu yder, medens Staten efter Forslaget skal udrede samtlige Lønstillæg, som fremtidig skulle udgøre 1,400 Kr. Det bliver altsaa nu 1,000 Kr. mere for Staten at udrede. Købstadlærerne herhjemme paa højeste Skala steg ved Lønningsloven i Fjor med 600 Kr. helt igennem, fra Begyndelseslønnen op til Maksimumslønnen. Jævnstilles nu Førstelæreren med disse, skulde hans Løn altsaa stige fra 1,900 til 2,500 Kr., medens det her foreslaas, at den paa det sidste Trin skal være stegen med 1,100 Kr. Muligt turde denne Stigning dog være noget uforholdsmæssig.